

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
90/C 294/01	Ecu	1
90/C 294/02	Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren (korn)	2
90/C 294/03	Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 vedrørende sag nr. IV/32.737 — Eirpage	3
	Domstolen	
90/C 294/04	Sag C-294/90: Sag anlagt den 24. september 1990 af British Aerospace Public Limited Company og Rover Group Holdings plc mod Kommission for De Europæiske Fællesskaber	8
90/C 294/05	Sag C-315/90: Sag anlagt den 15. oktober 1990 af brancheforeningen Gimélec (Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée), brancheforeningen Sercobe (Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo) og selskaberne Sole SpA og Nuova IB-MEI SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	9
90/C 294/06	Sag C-323/90: Sag anlagt den 22. oktober 1990 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal	10
90/C 294/07	Sag C-325/90: Sag anlagt den 23. oktober 1990 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	10

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
	II Forberedende retsakter	
	Kommissionen	
90/C 294/08	Ændring til forslag til Rådets forordning (EØF) om indførelse af en definitiv markedsordning for vejgodstransport	11
90/C 294/09	Ændring til forslag til Rådets direktiv om de mindstekrav, der skal oplydes af de fartøjer, som anløber eller forlader Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods i emballeret form	12
	III Oplysninger	
	Kommissionen	
90/C 294/10	Licitationsresultat (tobak) (AIMA)	17
90/C 294/11	Licitationsresultat (tobak) (BALM og YDAGEP)	19
90/C 294/12	Licitationsresultat (tobak) (YDAGEP)	20
	Berigtigelser	
90/C 294/13	Berigtigelse til meddelelse om ophør af gyldighedsperioden for antidumpingforanstaltninger (De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 282 af 10. november 1990)	20

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

23. november 1990

(90/C 294/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs	42,3857	Portugisiske escudos	180,259
Tyske mark	2,05219	US-dollars	1,38278
Nederlandske gylde	2,31491	Schweizerfrancs	1,73262
Pund sterling	0,702561	Svenske kroner	7,68135
Danske kroner	7,87355	Norske kroner	8,00838
Franske francs	6,91805	Canadiske dollars	1,60389
Italienske lire	1540,07	Østrigske schilling	14,4362
Irske pund	0,768895	Finske mark	4,92685
Græske drakmer	210,584	Yen	175,917
Spanske pesetas	129,857	Australske dollars	1,80638
		Newzealandske dollars	2,25392

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

**Meddelelse om beslutningerne om de forskellige licitationer inden for landbrugssektoren
(korn)**

(90/C 294/02)

(Se meddelelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 360 af 21. december 1982, side 43)

Løbende licitation	Ugentlig licitation	
	Dato for Kommissionens beslutning	Maksimal restitution
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1424/90 af 28. maj 1990 om særlige interventionsforanstaltninger for byg i Spanien (EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990, s. 8)	22. 11. 1990	Bud forkastet
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1425/90 af 28. maj 1990 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af byg til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII og De Kanariske Øer (EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990, s. 11)	22. 11. 1990	102,48 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1426/90 af 28. maj 1990 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af rug til lande: zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII og De Kanariske Øer (EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990, s. 14)	—	Ingen bud
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1427/90 af 28. maj 1990 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII og De Kanariske Øer (EFT nr. L 137 af 30. 5. 1990, s. 17)	22. 11. 1990	113,49 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 1646/90 af 18. juni 1990 om åbning af en licitation over restitutionen ved udførsel af hård hvede til lande i zone I, II, III, IV, V, VI, VII og VIII og De Kanariske Øer (EFT nr. L 154 af 20. 6. 1990, s. 17)	22. 11. 1990	159,80 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2620/90 af 10. september 1990 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 249 af 12. 9. 1990, s. 9)	22. 11. 1990	283,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 2849/90 af 2. oktober 1990 om licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutionen for sleben middelskornet ris og sleben langskornet ris A, der udføres til visse tredjelande (EFT nr. L 271 af 3. 10. 1990, s. 5)	22. 11. 1990	293,00 ECU/ton
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3180/90 af 30. oktober 1990 om åbning af en licitation over nedsættelsen af importafgiften for majs fra tredjelande (EFT nr. L 304 af 1. 11. 1990, s. 65)	22. 11. 1990	nedsættelsen af afgift
		44,67 ECU/ton

Meddelelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 (¹) vedrørende sag nr. IV/32.737 — Eirpage

(90/C 294/03)

1. Den 17. maj 1988 fremlagde Bord Telecom Eireann («Telecom») og Motorola Ireland Ltd («Motorola») for at opnå negativattest subsidiært undtagelse en plan for et joint venture og en række dermed forbundne aftaler om oprettelse, fremme og drift af et landsdækkende personsøgessystem tilknyttet det offentlige telekommunikationsnet. I det selskab, der blev stiftet i dette øjemed i april 1988, »Eirpage Ltd«, forenes parternes respektive specialer, dvs. Telecoms teknologiske ekspertise med hensyn til levering af telekommunikationsinfrastruktur og -service og Motorolas marketing- og produkt ekspertise inden for personsøgning.

A. Parterne og den pågældende service

2. Telecom blev omdannet til et selskab i 1984. I medfør af paragraf 87 i Postal and Telecommunications Services Act af 1983 (loven) sammenholdt med Telegraph Act of 1869 har dette selskab fortsat eneret hvad angår visse telekommunikationsinfrastrukturer og levering af visse former for telekommunikationstjeneste.

Siden Telecom blev et selskab, har selskabet taget en række nye former for telekommunikationstjeneste såsom Eirpac (datanet) og Eircell (celleopbygget radio/mobiltelefoner) i anvendelse. Ovennævnte joint venture med Motorola med henblik på personsøgningstjeneste er første eksempel nogensinde på et samarbejde mellem Telecom og et andet selskab om aktiviteter på et nyt område.

3. Motorola er et helejet datterselskab af Motorola Inc., Illinois, USA, der med en omsætning på verdensplan på 9 mia. US \$ i 1989 er et af verdens førende selskaber inden for mobilt kommunikationsudstyr og dertil hørende tjenesteydelser. Før Motorola (Ireland) gav sig i kast med det ovennævnte Eirpage-joint venture, tilbød det, der i 1989 havde en omsætning på 10,7 mio. Ir. £ og en medarbejderstab på ca. 120, kun telekommunikationsudstyr inkl. personsøgningsudstyr, men ikke tjenesteydelser.

4. Den af Eirpage tilbudte personsøgningstjeneste falder inden for den bredere kategori mobilkommunikation i almindelighed, der omfatter mobile telefoner og mobile radioer. Personsøgning er en form for énvejskommunikation med en person, der bevæger sig rundt

medbringende et apparat i lommeformat, der udsender forskellige lyde såsom tone (bip), stemme, numeriske budskaber eller edb-budskaber alt efter, hvor sofistikeret modtageren er. Den person, der medbringer personsøgeren, kan kun modtage budskaber, ikke besvare opkald.

Koblet personsøgning er en særlig form for personsøgning, hvorved et telefon-, telex- eller databudskab kan transmitteres til modtageren via det offentlige net. Man kan med andre ord nå frem til den pågældende person ved at dreje/indtaste personsøgerens nummer på en almindelig telefon. Hvis personsøgningen ikke er koblet, er den operatørbetjent, hvilket betyder, at det budskab, som skal formidles fra den person, der foretager opkaldet, først skal modtages af operatøren og dernæst videresendes til kundens personsøgeapparat.

5. I Irland består mobilkommunikationssektoren i øjeblikket af trafik via mobilradioer (35 %), mobiltelefoner (40 %) og personsøgeapparater (25 %). Eirpage dækker i øjeblikket 12 % af den samlede mobilkommunikation og ca. 50 % af den samlede personsøgningsbranche; selskabet har 5 600 abonnenter.

Ud over Eirpage er der otte selskaber, der leverer operatørbetjent personsøgning, hovedsagelig i Dublin-området og andre områder med stor befolkningstæthed såsom Cork og Limerick. Disse selskabers abonnental varierer mellem mindre end 100 og rundt regnet 2 000. Eirpage har planer om at dække praktisk taget alle landets regioner og nå op på 10 000 abonnenter på landsplan i 1992. I marts 1990 blev 70 % af Den Irske Republiks areal og 80 % af befolkningen betjent ved hjælp af 24 sendere; antallet af sendere vil efter planen være vokset til 33 i maj 1991.

B. De oprindeligt anmeldte aftaler

6. Anmeldelsen omfatter seks dokumenter:

1) *Joint venture-aftalen*: Med henblik på oprettelse og fremme af et landsdækkende personsøgessystem aftaler Telecom og Motorola at stifte et joint venture-selskab, Eirpage Ltd, hvoraf 51 % skal ejes af Telecom og 49 % af Motorola. Denne fordeling af aktieposterne betyder, at Eirpage i realiteten er et datterselskab af Telecom og dermed nyder godt af den eneret til telekommunikation, som Telecom besidder i henhold til lovens paragraf 87, uden at skulle løse licens.

(¹) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

Hvad angår selskabets ledelse er Telecom og Motorola lige stærkt repræsenteret: Telecom og Motorola udpeger hver tre direktører, og alle direktionens beslutninger skal træffes ved flertalsafgørelse, medens de fleste mere vidtrækkende kommercielle beslutninger kræver enstemmighed.

I henhold til joint venture-aftalen må ingen af parterne deltage i en konkurrerende personsøgning — hverken individuelt eller i samarbejde med andre — så længe joint venture-aftalen er i kraft, og i tre år efter, at den er bragt til afslutning.

- 2) Den *kommercielle plan* i tilknytning til joint venture-aftalen indeholder Eirpages grundlæggende mål og de forventninger, parterne i fællesskab stiller til Eirpages økonomiske resultater i de første fem år, selskabet er i drift.
- 3) *Marketing-service og erhvervsudviklingsaftalen* mellem Telecom, Motorola og Eirpage angår Motorolas tilrådighedsstillelse af ekspertise for Eirpage og Eirpages tilrådighedsstillelse af ekspertise for Telecoms personale.
- 4) *Driftsaftalen* mellem Telecom og Eirpage indeholder bestemmelser om de vilkår, på hvilke Telecom giver Eirpage adgang til det offentlige net. Telecom påtager sig at installere og vedligeholde det fysiske udstyr, der er nødvendigt til personsøgesystemets drift, dvs. antenner, sendere og det udstyr, der er nødvendigt til koblingen med telekommunikationsnettet, tilsammen benævnt »faciliteterne«. Disse faciliteter tilhører Telecom og indgår i det offentlige telekommunikationsnet. Omkostningerne blev oprindeligt anslået til mindre end 1 mio. Ir. £, men det faktiske udgiftsniveau er oppe på det dobbelte, bl.a. fordi den geografiske dækning er større end oprindeligt planlagt. Telecom har modtaget omkring 500 000 Ir. £ til projektet inden for rammerne af Fællesskabets »STAR«-program, der har til formål at udvikle de mest tilbagestående regioner ved at forbedre disses adgang til avanceret telekommunikationsservice.

Til dækning af disse anlægsudgifter og som modydelse for brugen af disse faciliteter accepterer Eirpage at betale et årligt driftsgebyr til Telecom; dette gebyr er beregnet på en sådan måde, at det fuldt ud dækker afskrivningen af Telecoms udgifter til personsøgenettet over ti år og derudover giver et afkast af investeringerne på 5 %. Det årlige gebyr dækker desuden en række andre former for service leveret af Telecom såsom: 1) leje af plads til antennerne på et Telecom-tårn, 2) brug af leasede linjer, 3) leje af plads hos Telecom til personsøgeformidling, 4) vedli-

geholdelse af personsøgenettet og 5) koblingsafgifter; disse ydelser leveres til normale offentliggjorte kommercielle takster.

I henhold til driftsaftalen sker en forholdsmæssig nedsættelse af de gebyrer, som Eirpage skal udrede for brugen af faciliteterne, hvis andre personsøgningsvirksomheder får del i brugen af de nævnte faciliteter.

- 5) *Standard-agentaftalen*: Eirpage sælger ikke selv personsøgning direkte til abonnenterne, men gennem et net af selvstændige agenter, der ikke har eneret herpå. Når en agent har fundet en ny kunde, indgås den egentlige abonnementsaftale mellem kunden og Eirpage. Agenterne er agenter i den forstand, at de er forpligtet til at anvende de abonnementssatser og andre betingelser, som er fastsat af Eirpage. De opbeholder en månedlig provision, der varierer mellem 10 og 30 % alt efter, hvor mange abonnenter de har fundet til Eirpage, og forudsat at de pågældende abonnenter »hænger på«. Agentaftalerne kan opsiges af begge parter til årets udgang.

Da Eirpage blev stiftet, blev de eksisterende personsøgningstjenester opfordret til at blive agenter for Eirpage. På tilsvarende vis fik producenter af personsøgeudstyr og andre interesserede parter mulighed for at blive agenter. Der er i øjeblikket 15 agenter, herunder tre tjenesteleverandører, der vedbliver med at tilbyde deres egne operatørbetjente — lokale snarere end landsdækkende — personsøgningstjenester ved siden af at finde abonnenter til Eirpage.

Eirpage er ifølge agentaftalen forpligtet til ikke at udøve forskelsbehandling mellem agenterne. Forespørgsler direkte til Eirpage videreføres til agenterne i en bestemt alfabetisk orden uden særbehandling af TEIS, der er datterselskab af Telecom, eller Motorola, der også optræder som agent.

Agenterne konkurrerer indbyrdes på forskellige niveauer. Hvad angår Eirpage-servicen forhindrer det forhold, at abonnementssatserne nødvendigvis ligger fast, ikke konkurrence mellem agenterne på priser, idet agenterne i praksis er rede til at nedsætte deres provision for at sikre kontrakten og derfor tilbyder fordelagtige abonnementssatser. Desuden er der konkurrence mellem agenterne med hensyn til markering og præsentation af Eirpage-servicen. Endelig tilbyder agenter, der selv leverer personsøgningstjeneste, fortsat deres egen tjeneste ved siden af Eirpage-tjenesten.

Det står Eirpage-agenterne frit for at sælge hvilket som helst udstyr, de ønsker, med eller uden Eirpages navn eller mærke påsat. Da mange agenter også producerer personsøgeudstyr, kan det have direkte gunstig indvirkning på salget af deres eget udstyr at finde kunder til Eirpage.

- 6) *Standard-abonnementsaftalen:* Abonnementsaftalerne indgås direkte mellem Eirpage og den kunde, der er fundet af Eirpage-agenten. For at dække administrationsomkostningerne ved at optage en ny abonnent i systemet er der fastsat en minimumsperiode af normalt tolv måneders varighed, hvorefter aftalen kan opsiges med en måneds varsel. Abbonenterne betaler en månedlig afgift til Eirpage, og denne varierer efter, hvor sofistikeret et personsøgeapparat der anvendes, og hvor stort et geografisk dækningsområde den enkelte abonnent ønsker — varierende fra få kilometer fra hjemmet til hele landet. Abbonenterne er frit stillet med hensyn til, hvilken type og hvilket mærke personsøgeapparat de ønsker, og kan vælge at leje eller købe personsøgeapparatet alt efter, hvilke vilkår der tilbydes af leverandøren af udstyr, dvs. normalt den agent, der formidler kontakten mellem dem og Eirpage.

C. De ændrede eller mere utvetydige aftaler efter Kommissionens indgriben

7. I deres oprindelige udformning rejste arrangementerne en række vanskeligheder ud fra et konkurrencepolitisk synspunkt, og dette lagde hindringer i vejen for en positiv holdning fra Kommissionens side. I løbet af anmeldelsesproceduren lykkedes det at finde tilfredsstillende løsninger på følgende områder:

1. Tredjemands adgang til markedet

Kommissionen har søgt at opnå Telecoms og de relevante licensmyndigheders tilsagn om, at selskaber, der ønsker at konkurrere direkte med Eirpage i den brede koblede personsøgningsbranche, vil blive behandlet nøjagtigt på lige fod med Eirpage. Det er en betingelse for en vellykket adgang til markedet, a) at der står faciliteter til rådighed svarende til dem, Eirpage benytter i sin drift, og b) at der meddeles licenser, som omfatter den nødvendige frekvenstildeling.

- a) Telecom har givet skriftligt tilsagn om, at personer, der opfylder de relevante licenskrav og finansielle krav, vil få adgang til de faciliteter, der er nødvendige for at drive en bred koblede personsøgningstjeneste, på samme vilkår som de for Eirpage gældende. Disse vilkår omfatter en forpligtelse for personsøgningss virksomheden til at benytte det pågældende udstyr i mindst ti år og til at betale Telecom et årligt gebyr, der beregnes på en sådan måde, at de samlede anlægsudgifter er afskrevet over denne periode tillige med en rimelig forrentning; hvad angår Telecoms bestemmelser om kobling, areal og andre former for ydelse såsom vedligeholdelse, gælder de kommercielle standardvilkår, ligesom det er tilfældet for Eirpage.

Telecom har indvilliget i at stille tilsagnets fuldstændige tekst til rådighed for interesserede parter og at underrette Kommissionen om alle forespørgsler derom og om resultatet heraf.

De faciliteter, der er nævnt i Telecoms tilsagn, indgår i Telecoms telekommunikationsnet og ejes fuldt ud af Telecom. Tilsagnet hindrer naturligvis ikke på nogen måde andre valgmuligheder, som nytilkomne til markedet måtte foretrække, såsom den mulighed at købe det nødvendige udstyr selv, hvorved den af Telecom ønskede tjeneste som f.eks. brug af leasede linjer stilles til rådighed til normale satser. Kobling med det offentlige koblede telefonnet (PSTN), telex og det offentlige koblede datanet (PSDN-Eirpac) står til rådighed for alle uden forskelsbehandling, forudsat at de pågældende virksomheder opfylder de relevante licenskrav.

Endelig har Kommissionen taget til efterretning, at Eirpage ifølge en beslutning truffet af kommunikationsministeren i henhold til lovens paragraf 110 kan forpligtes til at dele de faciliteter, der oprettes til brug for dette selskab, med andre tjenesteleverandører. For mere nøjagtigt at afspejle ministerens beføjelser i denne henseende er parterne blevet enige om at ændre den bestemmelse i driftsaftalen mellem Telecom og Eirpage, som begrænsede Telecoms ret til at udvide faciliteterne.

- b) Den administrative procedure, som en ansøger om at være leverandør af personsøgningstjeneste må gennemføre med et godt resultat, består af et, alternativt to, elementer, afhængigt af den omhandlede type service:
- Alle personsøgningssoperatører skal, uden hensyn til om tjenesteydelsen angår koblet, operatørbetjent, regional eller national personsøgning, modtage en frekvenstildeling i form af en licens i henhold til Wireless Telegraphy Act 1926. For administrationen af frekvenser/båndbredder er alene ministeren for kommunikationer kompetent. Eirpage er således afhængig af ministeren med hensyn til frekvenstildeling på lige fod med andre leverandører af personsøgningstjeneste og har modtaget licenser i så henseende.
 - Selskaber, der er interesserede i at levere personsøgningsserviceydelser, som er koblet til det offentlige telekommunikationsnet, behøver udover frekvenstildeling at have en licens i henhold til Telecommunications Act 1983. Denne licens kan efter ansøgerens valg gives af ministeren for telekommunikationer efter konsultation af Irish

Telecom, hvis standpunkt imidlertid ikke er bindende, eller af Telecom selv; afslag fra sidstnævnte kan indklages. I modsætning til licenser i henhold til loven fra 1926 behøvede Eirpage ikke licenser i henhold til loven fra 1983, fordi det er et datterselskab af Telecom og således nyder godt af det særlige privilegium, der er tildelt sidstnævnte efter paragraf 87 heri.

For øjeblikket synes kravene om frekvenstilldeling og licens ikke at udgøre en barriere, der hindrer interesserede selskaber i at få adgang til personsøgningssektoren. Hvad angår administrationen af båndbredder har Ministeriet for Kommunikationer udelukkende forbeholdt 153 til 154 Mh-båndet for personsøgning. Ifølge ministeriet skulle de ca. 40 kanaler, som følgelig er til rådighed for leverandører af personsøgningstjeneste, være passende til at møde ethvert forudseeligt behov i denne sektor. Om nødvendigt kan et nyt bånd åbnes med henblik på at dække behovet for kanaler.

Hvad angår licensen i henhold til 1983-loven har de relevante myndigheder bekræftet, at der vil blive stillet licenser til rådighed for nationale koblede personsøgningstjenesteydelser på grundlag af objektive kriterier, såsom ansøgerens tekniske kapacitet og finansielle ressourcer samt sandsynligheden af en fortløbende ydelse. I tilfælde af afslag er der normal juridisk ankemulighed. Til dato er Eirpage, der som ovenfor anført ikke behøvede licens i henhold til loven fra 1983, det eneste selskab, som yder koblet personsøgningstjeneste, således at en anvendelse af licensproceduren endnu ikke har fundet sted.

2. Kryds-subsidiering og præferencetakster

Det er skriftligt af en statsautoriseret revisor blevet bekræftet, at Eirpage betaler de fulde omkostninger og udgifter til Telecom og Motorola for personale, faciliteter og tjenesteydelser; Eirpage drives selvstændigt i forhold til begge moderselskaber og har sine egne kontorer, og alle udgifter dækkes fra en konto-kurantkonto, som er helt adskilt fra begge moderselskaber. Eirpage udarbejder sine egne finansielle oversigter uafhængigt af Telecoms årsregnskaber.

3. Markedet for personsøgeudstyr

Eirpage leverer kun personsøgning og sælger ikke personsøgeudstyr. Parterne har erklæret, at Eirpage-systemet bevidst er blevet udformet på en sådan måde, at det er så kompatibelt som overhovedet muligt med alle producenters varer. Som angivet ovenfor står det Eirpage-agenterne frit for at sælge det udstyr, de ønsker, med eller uden Eirpages navn eller mærke. Hvis der rettes forespørgsler til Eirpage angående producenteres udstyr, gives der oplysning om alle producenterne

eller disses repræsentanter i Irland. Der opgives kun gennemsnitspriser til kunderne, ikke priserne for et bestemt mærke.

For yderligere at forvisse producenterne af personsøgeudstyr om, at det pågældende joint venture ikke giver Motorola en urimelig fordel med hensyn til salg af udstyr, har parterne bekræftet, at:

- a) Eirpage vil samarbejde med alle producenter eller forhandlere af personsøgeudstyr i den udstrækning, det teknisk er muligt at benytte deres varer i Eirpage-systemet
- b) Motorolas personsøgere vil blive solgt med samme rabatter til alle Eirpage-agenter ud fra normale kommercielle kriterier baseret på mængde og kredit.

Desuden har fastsættelsen af mere utvetydige bestemmelser om typegodkendelsesproceduren for personsøgeudstyr givet den nødvendige forsikring om, at der ikke på nogen måde kan udøves forskelsbehandling til ugunst for producenter, der konkurrerer med Motorola. I modsætning til, hvad man fejlagtigt har troet, er det ikke Telecom, men derimod ministeren for kommunikationer, der fastlægger kriterierne for typegodkendelse. Telecom leverer ganske vist visse former for typegodkendelsestjeneste, men dette sker kun på agentbasis, idet den af Telecom udførte testning er en anvendelse af de af ministeren fastlagte standarder. Desuden findes der yderligere et testningsagentur, Eolas, således at producenter og importører af udstyr har to at vælge imellem. Endelig har Kommunikationsministeriet bekræftet, at selv om der strengt taget stadig kræves typegodkendelse af personsøgeudstyr, kræves der i praksis ikke testning fra noget af testningsagenturernes side af dette rene modtageudstyr, der ikke på nogen måde kan beskadige nettet.

4. Standard-agentaftalen

Der blev krævet visse ændringer med henblik på at sikre, at agentaftalen ikke har restriktive virkninger, bl.a. for leverandører af personsøgningstjeneste, der fortsat leverer egne ydelser ved siden af Eirpage-tjenesten. I dette øjemed er parterne nået til enighed om følgende ændringer i standard-agentaftalen (henvisningerne angår udgaven fra november 1988):

- a) Klausul 4 (a) er blevet ændret, så det utvetydigt fremgår, at det kun er forespørgsler videreformidlet af Eirpage til en given agent, som den pågældende agent skal benytte til at fremme Eirpage-tjenesten, før han anbefaler anden tjeneste; først når denne tjeneste ikke er egnet til at dække kundens behov, står det agenten frit for at anbefale sine egne ydelser. I alle andre kontakter med potentielle kunder er agenten frit stillet med hensyn til at anbefale sine egne ydelser først, eller i hvert fald side om side med Eirpage-ydelserne.

- b) Klausul 4 (c), der pålagde agenterne en absolut loyalitetsforpligtelse over for Eirpage »i alle anliggender«, var for generel og er blevet ændret for at tage hensyn til, at agenten har ret til at forfølge egne interesser; Eirpages instrukser skal efterleves i specifikke Eirpage-anliggender.
- c) I henhold til klausul 4 (f) var en agent forpligtet til at meddele Eirpage alle oplysninger, som den pågældende agent modtog, og som kunne komme Eirpage til gode i dette selskabs markedsføring af tjenesterne. Denne forpligtelse var uforenelig med en agents legitime ønske om at fortsætte eller indlede konkurrence med Eirpage og er udgået.
- d) I klausul 4 (l) er det blevet præciseret, at betegnelsen »Eirpage Authorized Agent« er sekundær i forhold til agentens egen benævnelse.
- e) Konkurrenceklausulen 9.7 (i), hvorefter agenter i en treårig periode efter agentaftalens ophør var afskåret fra at rette henvendelse til personer, der ved aftalens ophør var abonnenter hos Eirpage, er udgået.
- f) Eirpages direkte konkurrenter, dvs. personsøgeselskaber, der leverer landsdækkende koblet personsøgningstjeneste, må ikke virke som agenter. Dette indebærer, at eksisterende agenter, der endnu ikke leverer sådan service, men beslutter at indtræde på dette specifikke marked på et senere tidspunkt, på dette tidspunkt må give afkald på at virke som

Eirpage-agent. Agentaftalen er blevet suppleret med bestemmelser herom.

5. Parternes stilling efter joint venture-aftalens opsigelse

Hvis joint venture-aftalen opsiges, skal Telecom og Motorola omgående frit kunne konkurrence indbyrdes. I dette øjemed er konkurrenceklausulen i artikel 18, stk. 2, i joint venture-aftalen blevet ophævet på Kommissionens anmodning.

Kommissionens hensigter

På baggrund af det ovenfor anførte agter Kommissionen at træffe en beslutning, i henhold til hvilken der meddeles undtagelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3, hvis visse rapporteringskrav opfyldes. Inden da opfordrer den interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger inden for en måned efter offentliggørelsen af denne meddelelse med angivelse af referencen »IV/32.737 — Eirpage«. Bemærkningerne bedes sendt til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktoratet for Karteller, Misbrug af Dominerende
Markedsstillinger og Andre Former for Konkurrencefor-
drejning I
Rue de la Loi 200
B-1049 Bruxelles.

DOMSTOLEN

Sag anlagt den 24. september 1990 af British Aerospace Public Limited Company og Rover Group Holdings plc mod Kommission for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-294/90)

(90/C 294/04)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1990 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af British Aerospace Public Limited Company og Rover Group Holdings plc, ved Jeremy Lever, Queens Court, og Barrister K. P. E. Lasok, der møder for Solicitors D. F. Hall og J. E. Flynn, Linklaters & Paines, London, og med valgt adresse hos advokat Freddy Brausch, advokatfirmaet Loesch & Wolter, 8, rue Zithe, Luxembourg.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

a) Kommissionens beslutning af 27. juni 1990 annulleres, for så vidt den pålægger Det Forenede Kongerige at »kræve tilbagebetaling« fra British Aerospace og/eller Rover »af 44,4 millioner £, der yderligere blev ydet som støtte i forbindelse med salget af Rover Group plc til British Aerospace«;

b) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Tilsidesættelse af væsentlige formelle krav: Kommissionen undlod at indlede proceduren i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2. Den opfordrede heller ikke British Aerospace eller Rover til at fremsætte deres bemærkninger (selv om Kommissionen var vidende om, at det var disse selskaber, som havde modtaget den påståede statsstøtte).

(Vedrørende »krav om tilbagebetaling« fra British Aerospace af 33,4 millioner £, svarende til værdien af, at selskabet fik 20 måneders udsættelse med betaling af købssummen for Rover til den britiske regering.)

De nødvendige betingelser for krav om tilbagebetaling af statsstøtte er ikke opfyldt: hvis grundlaget for den påståede ulovlighed af de støttebeløb, der blev ydet British Aerospace, alene er, som anført af Kommissionen, at de ikke var nævnt i de salgsbetingelser, som

den britiske regering meddelte Kommissionen og var en ændring af disse salgsbetingelser i strid med 1988-beslutningens artikel 1, kan dette på ingen måde danne juridisk grundlag for pålæg om »krav om tilbagebetaling« fra British Aerospace. Den anfægtede beslutning indeholder ingen angivelse af, at British Aerospace erhvervede Rover fra den britiske regering for et beløb, der var mindre end »Rovers reelle værdi«, selv om man også medregner den påståede statsstøtte til British Aerospace.

Fejlagtig bestemmelse af støtten som statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet: henset til, at udsættelsen med betaling indgik i en handelsaftale om salg, var der ingen vederlagsfri fordel. Eftersom støtten tilfaldt British Aerospace kan den ikke hævdes at have begunstiget eller hjulpet Rover mere end andre af British Aerospaces selskaber.

Fejl i beregningen af det beløb, der kræves tilbagebetalt og/eller tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Mangelfuld eller fejlagtig begrundelse.

(Vedrørende »krav om tilbagebetaling« fra British Aerospace af 9,5 millioner £, som den britiske regering betalte til British Aerospace som tilskud til de udgifter, selskabet påførtes ved erhvervelsen af de aktier i Rover, som ikke indehavedes af den britiske regering.)

De nødvendige betingelser for krav om tilbagebetaling af statsstøtte er ikke opfyldt.

Urigtig bestemmelse af støtten som statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet: British Aerospace erhvervede mindretallets aktiebeholdning for 10,7 millioner £ kontant samt 2,1 millioner £ i British Aerospaces aktier, og den britiske regering bidrog med 9,5 millioner £ af denne udgift. Hverken den britiske regering — af sociale billighedshensyn — eller British Aerospace — dels af sociale billighedshensyn, dels af hensyn til dets omdømme — ville have fundet det korrekt, hvis British Aerospace havde udnyttet dets ubetingede ret efter engelsk lov til at erhverve den resterende minoritetsaktiebeholdning til samme pris pr. aktie, som var aftalt med den britiske regering. Eftersom minoritetsaktiebeholdningen ud fra en handelsmæssig vurdering var meget mindre værd end de 3,3 millioner £, som British

Aerospace bidrog med, kan alene de tidligere mindretalsaktionærer i Rover siges at have modtaget en vederlagsfri fordel.

Fejl i beregningen af det beløb, der kræves tilbagebetalt og/eller tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Mangelfuld eller fejlagtig begrundelse.

(Vedrørende krav om tilbagebetaling fra Rover af godtgørelse på 1,5 millioner £, betalt til Rover af den britiske regering som tilskud til de omkostninger, Rover påførtes ved dets privatisering.)

Fejlagtig bestemmelse af støtten som statsstøtte, der er uforenelig med fællesmarkedet: godtgørelsen dækkede omkostninger ved gennemførelsen af hovedformålet, nemlig at Rover vendte tilbage til den private sektor. Hvis ikke Rover havde taget et sådant initiativ, ville den britiske regering selv have været nødsaget til at pådrage sig omkostninger ved gennemførelsen af dette mål.

Sag anlagt den 15. oktober 1990 af brancheforeningen Gimélec (Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée), brancheforeningen Sercobe (Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo) og selskaberne Sole SpA og Nuova IB-MEI SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-315/90)

(90/C 294/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. oktober 1990 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af brancheforeningen Gimélec (Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée), brancheforeningen Sercobe (Asociación nacional de fabricantes de bienes de equipo) og selskaberne Sole SpA og Nuova IB-MEI SpA ved advokat Jean-François Bellis, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Freddy Brausch, 8, rue Zithe.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens afgørelse 90/399/EØF af 26. juli 1990 om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse enfasede elektriske motorer

med to hastigheder, med oprindelse i Bulgarien, Rumænien og Tjekkoslaviet⁽¹⁾ annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

(Vedrørende indførslerne fra Rumænien og Tjekkoslaviet)

Fejlagtig fortolkning af artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2423/88⁽²⁾; åbenbar forskelsbehandling: artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2423/88 opstiller ikke, som Kommissionen synes at mene, en stigning i indførslernes markedsandel som betingelse for konstateringen af, om der foreligger skade. Kommissionen ville under alle omstændigheder ikke have konstateret et fald i indførslernes markedsandel, såfremt den i denne sag havde fulgt sin faste praksis i alle tidligere sager vedrørende et produkt, der — som det her er tilfældet — omsættes mellem virksomheder i én og samme koncern og sælges på »det frie marked«. I et sådant tilfælde har Kommissionen fast fulgt den praksis at undersøge markedsandelene for vedkommende produkt alene på »det frie marked«. Kommissionens afslag på at konstatere, om der foreligger skade på grund af det marginale fald i den høje markedsandel, de omhandlede indførsler har, er derfor klart urimeligt.

Kommissionen er uden gyldigt grundlag nået til det resultat, at indførslerne ikke har nogen virkning for fællesskabsproducenternes pris.

(Vedrørende indførslerne fra Bulgarien)

Når henses til det manglende samarbejde fra den bulgarske eksportørs side burde Kommissionen være gået frem efter artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88; dens konstatering af, at Bulgarien ikke i 1988 og i undersøgelsesperioden havde eksporteret den pågældende vare, synes at savne grundlag.

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 af 31. 7. 1990, s. 47.

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.

Sag anlagt den 22. oktober 1990 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Portugal

(Sag C-323/90)

(90/C 294/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. oktober 1990 anlagt sag mod Republikken Portugal af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Jörn Sack og Helena Varandas, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Wagner-centret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at Republikken Portugal ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til forordning (EØF) nr. 3632/85 ⁽¹⁾, idet den, skønt forordningen er umiddelbart anvendelig, har opretholdt en national lovgivning med forbud mod, at transportvirksomheder udfærdiger toldangivelser enten i eget navn, men for en andens regning, eller i en andens navn og for en andens regning.
- Republikken Portugal tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den portugisiske lovgivning overholder ikke sontringen i artikel 3, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3632/85, idet den foreskriver, at kun offentlige toldklarerere kan udøve de heri omhandlede repræsentationsforhold — udfærdigelse af toldangivelser — samtidig med at den indeholder et totalt og absolut forbud mod, at andre kategorier af personer — i det foreliggende tilfælde transportvirksomheder — udfærdiger en sådan angivelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 350 af 27. 12. 1985, s. 1.

Sag anlagt den 23. oktober 1990 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-325/90)

(90/C 294/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 23. oktober 1990 anlagt sag mod Kongeriget Belgien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved R. Barents, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det statueres, at den belgiske regering har tilsidesat EØF-Traktatens artikel 30, idet den har opretholdt specifikationerne RTT RN/SP 208 for telefonapparater, der er bestemt for tilslutning til det offentlige telefonnet.
- Den belgiske regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

RTT-specifikationerne indeholder et stort antal bestemmelser (navnlig artikel 4.1, 4.2, 4.5 og 4.6 i afsnit »Algemeen«; artikel 1, artikel 3.4 og artikel 6 D i afsnit II; artikel 2 i afsnit III; artikel 1 A, artikel 1 B, artikel 3 D, artikel 4, artikel 5, artikel 6 og artikel 9 E i afsnit IV), der forhindrer, at der i Belgien kan sælges apparater, som er godkendt i andre medlemsstater; RTT-specifikationerne er derfor i strid med EØF-Traktatens artikel 30.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændring til forslag til Rådets forordning (EØF) om indførelse af en definitiv markedsordning for vejgodstransport*KOM(90) 532 endelig udg.**(Forelagt af Kommissionen den 30. oktober 1990 i henhold til EØF-Traktatens, artikel 149, stk. 3)**(90/C 294/08)*

Kommissionens forslag af 16. marts 1990, som gengivet i dokument KOM(90) 64 endelig udg. (1), ændres således:

1) Forslagets titel ændres således:

»Forslag til Rådets forordning (EØF) om de foranstaltninger, der bør træffes i tilfælde af krise på markedet for vejgodstransport«.

2) Artikel 2, stk. 1, første led, ændres således:

»— den transportkapacitet, der udbydes på dette marked, langt overstiger efterspørgslen og bevirker en mærkbar stigning i arbejdsløsheden«.

3) Artikel 3 ændres således:

a) tredje led affattes således:

»— transporteret mængde i tons og tons/km«

b) fjerde led affattes således:

»— udviklingen i beskæftigelsen inden for sektoren (antallet af arbejdsløse og at konstaterede overtrædelser af de sociale bestemmelser«.

4) Artikel 5, første led, ændres således:

»— midlertidigt at fastfryse eller begrænse udbuddet af transportydelser på det pågældende marked«.

5) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Senest den 31. marts 1995 og derefter hvert andet år underretter Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning og fremsætter om nødvendigt ændringsforslag. Rådet træffer afgørelse senest ni måneder efter forelæggelsen af Kommissionens forslag.«

(1) EFT nr. C 87 af 5. 4. 1990. s. 4.

Ændring til forslag til Rådets direktiv om de mindstekrav, der skal oplydes af de fartøjer, som anløber eller forlader Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods i emballeret form ⁽¹⁾

KOM(90) 452 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 31. oktober 1990 i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3)

(90/C 294/09)

⁽¹⁾ EFT nr. C 147 af 14. 6. 1989 (KOM(89) 07 endelig udg.).

Forslaget til Rådets direktiv af 19. maj 1989, dokument KOM(89) 07 endelig udg., ændres således:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Betragtning 1

Omfanget af transport af farligt gods ad søvejen stiger fortsat, hvilket medfører voksende fare for ulykker, der kan få katastrofale følger;

Omfanget af transport af farligt gods og skadelige stoffer ad søvejen stiger fortsat, hvilket medfører voksende fare for ulykker, der kan få katastrofale følger;

Betragtning 4a

(ny)

de seneste eksempler på ulykker har vist, at det er vanskeligt at yde hurtig og korrekt erstatning til ofre (herunder fiskere, turister og kystsamfund), og det er derfor regeringernes og fragtførernes politiske ansvar at forsøge at mindske farerne, før det bliver aktuelt at yde erstatning;

Betragtning 5a

(ny)

fjorten europæiske lande, herunder EF's medlemsstater, har vedtaget et memorandum om, at den pågældende havnestat fører tilsyn med skibene; blandt dette memorandum's vigtigste konventioner er MARPOL 73/78, som skal overholdes i forbindelse med tilsynet;

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 1

Formålet med nærværende direktiv er at sikre, at fartøjer, der anløber eller forlader Fællesskabets havne med farligt gods i emballeret form, overholder en række mindstekrav, som forbedrer navigationssikkerheden, beskyttelsen af menneskeliv og havmiljøet.

Formålet med nærværende direktiv er at sikre, at fartøjer, der anløber eller forlader Fællesskabets havne med farligt gods eller skadelige stoffer i emballeret form, overholder en række mindstekrav, som forbedrer navigationssikkerheden, beskyttelsen af menneskeliv og havmiljøet.

Artikel 2

I nærværende direktiv forstås ved:

- »berørte fartøjer»: fartøjer, der transporterer farligt gods, der er emballeret eller anbragt i containere, transportable tanke, tankvogne eller tanktogvogne
- »farligt gods»: stoffer, produkter, opløsninger, blandinger osv.

I nærværende direktiv forstås ved:

- »berørte fartøjer»: fartøjer, der anløber eller forlader Fællesskabets søhavne med farligt eller forurenende gods, der er emballeret eller anbragt i containere, transportable tanke, tankvogne eller tanktogvogne
- »farligt eller forurenende gods»:
 - a) stoffer, produkter, opløsninger, blandinger osv., der er anført i IMDG-kodeksen (International Søfartskodeks for Transport af Farligt Gods) ved direktivets ikrafttræden
 - b) affaldsstoffer i henhold til Rådets direktiv 75/442/EØF, som ændret, for så vidt som de svarer til specifikationerne og kriterierne i IMDG-kodeksen.

Artikel 5

Første led

- tilstiller direkte eller gennem de agenter, som repræsenterer deres rederier, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori den havn, i hvilken der lægges til eller lettes anker, er beliggende, de i bilaget til nærværende direktiv omhandlede oplysninger. Disse oplysninger skal fremsendes senest 24 timer, før fartøjet lægger til eller letter anker (eller i god tid, når der er tale om korte strækninger)

- tilstiller direkte eller gennem de agenter, som repræsenterer deres rederier, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori den havn, i hvilken der lægges til eller lettes anker, er beliggende, de i bilag 1 til nærværende direktiv omhandlede oplysninger. Disse oplysninger skal fremsendes senest 24 timer, før fartøjet lægger til eller letter anker (eller i god tid, når der er tale om korte strækninger). Oplysningerne fremsendes af den kompetente myndighed til repræsentanterne for arbejdstagerne i den pågældende havn, hvis de anmoder om det

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Andet led

- etablerer snarest muligt radiotelefonisk forbindelse med kystradiostationer i den pågældende medlemsstat, navnlig med dennes nærmeste radarstation — hvis sådanne forefindes — og opretholder denne forbindelse
- etablerer snarest muligt radiotelefonisk forbindelse med kystradiostationer i den pågældende medlemsstat, navnlig med dennes nærmeste radarstation — hvis sådanne forefindes — og opretholder denne forbindelse i overensstemmelse med de internationale bestemmelser, der normalt finder anvendelse

Fjerde led

- anvender de lodstjenester, der er til rådighed på stedet, og forelægger lods en og, efter anmodning, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori havnen ligger, en kontrolliste i overensstemmelse med modellen i bilag II til nærværende direktiv samt et eksemplar af den i punkt 1.8 i bilag I omhandlede liste eller fortegnelse.
- anvender de lodstjenester, der er til rådighed på stedet, og forelægger lods en og, efter anmodning, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori havnen ligger, en kontrolliste i overensstemmelse med modellen i bilag II til nærværende direktiv samt et eksemplar af den i punkt 1.8 i bilag I omhandlede liste eller fortegnelse. Et eksemplar af sidstnævnte dokument forelægges, inden skibet letter anker, den person eller organisation, havne-myndighederne i den pågældende medlemsstat har udpeget.

Artikel 5a

(ny)

Medlemsstaternes søfartsmyndigheder kan forbyde de pågældende fartøjers sejlads, hvis de anser det for nødvendigt af hensyn til navigationssikkerheden, arbejdstagerne eller beskyttelsen af havmiljøet.

Artikel 5b

(ny)

Medlemsstaternes søfartsmyndigheder kan pålægge de pågældende fartøjer at følge bestemte ruter eller at have en lods om bord ved sejlads i den pågældende medlemsstats territoriale farvande.

Artikel 6

Første led

- enhver mangel eller erhvert forhold, der kan mindske fartøjets normale og sikre manøvreedygtighed, øve indflydelse på navigationssikkerheden og den glidende afvikling af sejladsen eller udgøre en reel eller mulig fare for havmiljøet eller kystområderne
- enhver mangel eller ethvert forhold, der kan mindske fartøjets normale og sikre manøvreedygtighed, eller true besætningernes eller havnearbejdernes sundhed eller arbejdssikkerhed, øve indflydelse på navigationssikkerheden og den glidende afvikling af sejladsen eller udgøre en reel eller mulig fare for havmiljøet eller kystområderne

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Andet led

— alle udslip af farligt gods på fartøjet samt al udledning i havet af dette farlige gods, særlig det i del II i bilag IV omhandlede. Denne meddelelse skal ske i overensstemmelse med den model, der findes i bilag III.

— alle udslip af farligt gods af den i nærværende direktiv omhandlede art på fartøjet samt al udledning i havet af dette farlige gods. Denne meddelelse skal ske i overensstemmelse med de af IMO fastlagte procedurer.

Artikel 6a

(ny)

I tilfælde af nedsat sigtbarhed og/eller et oprørt hav kan det forbydes de berørte fartøjer at sejle i territorialfarvandet eller pålægges dem at have en lods om bord.

Artikel 7

De lodser, som bistår et af de berørte fartøjer med at lægge til eller lette anker, underretter ufortøvet den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori havnen ligger, hvis de konstaterer mangler, der kan skade fartøjets navigationssikkerhed eller fremkalde en forurening af havmiljøet.

De lodser, som bistår et af de berørte fartøjer med at lægge til eller lette anker, underretter ufortøvet den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvori havnen ligger, hvis de konstaterer mangler, der kan skade fartøjets navigationssikkerhed, true besætningernes eller havnearbejdernes sundhed eller arbejdssikkerhed eller fremkalde en forurening af havmiljøet.

Artikel 10a

(ny)

1. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger til:

— at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling på punkter, der er omfattet af dets anvendelsesområde

— at tage hensyn til fremtidige ændringer af den i artikel 2 nævnte IMDG-kodeks.

I det øjemed bistår Kommissionen af et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne med en repræsentant for Kommissionen som formand.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Repræsentanten for Kommissionen forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden fastsætter i forhold til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, eventuelt efter afstemning.

3. Udtalelsen optages i mødereferatet; hver af medlemsstaterne har desuden ret til at anmode om, at deres forslag medtages i mødereferatet.

4. Kommissionen tager i videst muligt omfang hensyn til udvalgets udtalelse. Den meddeler udvalget, hvorledes den har fulgt udtalelsen op.

BILAG I

Oplysninger om fartøjer, der transporterer farligt gods i emballeret form

Oplysninger om fartøjer, der transporterer farligt gods og skadelige stoffer i emballeret form

Punkt 1 til 6 uændret

7. Nøjagtig art af det farlige gods, der transporteres ifølge listen i bilag 4, 4-I og 4-II, antal stykker, mængde, anbringelse på fartøjet.

7. Nøjagtig art af de transporterede stoffer i overensstemmelse med bestemmelserne i nomenklaturen i IMDG-kodeksen, antal stykker, mængde, anbringelse på fartøjet.

BILAG II

Kontrolliste for fartøjer, der transporterer farligt gods i emballeret form

Kontrolliste for fartøjer, der transporterer farligt gods eller skadelige stoffer i emballeret form

A. Oplysninger vedrørende fartøjet

Skibets navn

Nationalitet

Hjemsted

A. Uændret

Skibets navn

Nationalitet

Hjemsted

Fartøjets internationale kaldenavn, hvis dette foreligger

.....

Resten uændret

Bilag III og IV udgår

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Licitationsresultat (tobak) (AIMA)

(90/C 294/10)

Kommissionens licitationsbekendtgørelse om salg til eksport af 12 598 742 kg tobaksballer, som det italienske interventionsorgan (AIMA) ligger inde med fra høsten 1987 og 1988

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 228 af 13. september 1990, side 6)

Numéro des lots Lot No Numero della partita Nr. der Partie Nr. van de partijen Parti nr. N° de los lotes N° dos lotes Αριθ. παρτίδων	Variétés Variety Varietà Sorte Soorten Sort Variedad Variedade Ποικίλες	Adjudicataire Successful tenderer Aggiudicatario Zuschlagsempfänger Koper Kontraktmodtager Adjudicatario Adjudicatário Υπερθεματιστής
1	Tsebelia 1987 Bright 1987 1 958 270 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
2	Tsebelia 1987 Burley 1987 1 983 207 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
3	Tsebelia 1987 Burley 1987 2 261 774 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
4	Mavra 1987 Burley 1987 1 821 322 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα

Numéro des lots Lot No Numero della partita Nr. der Partie Nr. van de partijen Parti nr. N° de los lotes N° dos lotes Αριθ. παρτίδων	Variétés Variety Varietà Sorte Soorten Sort Variedad Variedade Ποικιλίες	Adjudicataire Successful tenderer Aggiudicatario Zuschlagsempfänger Koper Kontraktmodtager Adjudicatario Adjudicatário Υπερθεματιστής
5	Tsebelia 1988 Kentucky 1987 1 354 590 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
6	Tsebelia 1988 F. Havanna 1987 Kentucky 1987 1 710 872 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
7	Mavra 1988 F. Havanna 1987 Kentucky 1987 1 508 707 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα

Licitationsresultat (tobak) (BALM og YDAGEP)

(90/C 294/11)

Kommissionens licitationsbekendtgørelse om salg til eksport af 1 188 308 kg tobaksballer, som det tyske interventionsorgan (BALM) og det græske interventionsorgan (YDAGEP) ligger inde med fra høsten 1987 og 1988

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 228 af 13. september 1990, side 17)

Numéro des lots Lot No Numero della partita Nr. der Partie Nr. van de partijen Parti nr. N° de los lotes N° dos lotes Αριθ. παρτίδων	Variétés Variety Varietà Sorte Soorten Sort Variedad Variedade Ποικιλίες	Adjudicataire Successful tenderer Aggiudicatario Zuschlagsempfänger Koper Kontraktumodtager Adjudicatario Adjudicatário Υπερθεματιστής
1	Tsebelia 1987 Basmás 1988 717 568 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
2	Tsebelia 1987 Basmás 1988 470 740 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα

Licitationsresultat (tobak) (YDAGEP)

(90/C 294/12)

Kommissionens licitationsbekendtgørelse om salg til eksport af 3 751 592 kg tobaksballer, som det græske interventionsorgan (YDAGEP) ligger inde med fra høsten 1986 og 1987

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. C 228 af 13. september 1990, side 12)

Numéro des lots Lot No Numero della partita Nr. der Partie Nr. van de partijen Parti nr. Nº de los lotes Nº dos lotes Αριθ. παρτίδων	Variétés Variety Varietà Sorte Soorten Sort Variedad Variedade Ποικιλίες	Adjudicataire Successful tenderer Aggiudicatario Zuschlagsempfänger Koper Kontraktmodtager Adjudicatario Adjudicatário Υπερθεματιστής
1	Mavra Kaba koulak (classique) et Ellassona Kaba koulak (non classique) Katerini Burley EL Basma 1986 1 805 903 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
2	Mavra Kaba koulak (classique) et Ellassona Kaba koulak (non classique) Katerini Burley EL 1986 1 519 991 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα
3	Mavra 1987 Basma 1987 425 698 kg	Offre rejetée Tender not accepted Offerta respinta Angebot abgelehnt Offerte afgewezen Afvist bud Oferta rechazada Proposta recusada Προσφορά απορριφθείσα

